

ALGERIET (2)

Asylafdelingen
5. marts 1998.

40

Notits
om
algierske værnepligtsunddragere og desertører.

I fortsættelse af CIREA-mødet den 16-17 februar 1998, hvor hovedemnet var Algeriet, har Dokumentationskontoret været i skriftlig og telefonisk kontakt med en af CIREA-partnerne, som ønsker anonymitet, og telefonisk med UNHCR.

Formålet med henvendelserne var så vidt muligt at få klarlagt, hvilke straffebestemmelser som p.t. finder anvendelse på desertører og værnepligtsunddragere fra de væbnede styrker, hvorledes "væbnede styrker" defineres, og hvilke straffe der konkret udmåles til værnepligtsunddragere og desertører.

CIREA-partneren oplyste, at det principielt for såvel værnepligtsunddragere som desertører er krigstidsbestemmelserne, der gælder, og at dette har været tilfældet siden 1992. Det vil for værnepligtsunddragere sige den militære straffelovs § 254 stk. 2 som indeholder en strafferamme på fra 2-10 års fængsel. For desertører, som forlader landet, er strafferammen fra 10-20 års fængsel jf. § 264, stk. 1.

Man er derimod ikke vidende om bestemmelserne rent faktisk anvendes, hvilken udmålingspraksis der i givet fald følges, hverken over for unddragere eller desertører, ligesom man ikke er bekendt med, om denne praksis af de algierske myndigheder opfattes som et sensitivt emne eller ej. Man er dog af den opfattelse, at professionelle straffes hårdere end værnepligtige ved desertering.

Vedrørende spørgsmålet om hvorledes begrebet væbnede styrker skal defineres, oplyste CIREA-partneren, at begrebet ifølge dem omfatter såvel egentlige soldater som gendarmen og det almindelige politi, således at alle tre grupper kan omfattes af de ovennævnte skærpede bestemmelser.

UNHCR, v. Senior legal advisor Karim Ghouli var enig i ovenanførte, dog således at han var usikker på om og i givet fald hvorledes de skærpede bestemmelser rent faktisk anvendes. UNHCR har ikke kendskab til retspraksis.